

[Indenrigsministeren.]

der næst, at den Bestemmelse, der er indsat om Adgang for Kommunerne til at oprette en Jordfond, kunde han ikke gaa med til. Jeg vil gerne overfor de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte, sige, at Formaalet med den Bestemmelse ikke er og ikke har været fra min Side, som det ærede Medlem synes at mene, at der herigennem skulde skabes nye Muligheder for Kommunerne i det hele taget med Hensyn til Jordhandler, idet jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at saadan Bestemmelse bør ske i en anden Lovgivning. Nej, denne Bestemmelse tager kun Sigte paa at finde en Form, hvorunder der gives Kommunerne større Frihed i Forhold til Centralmyndigheden, uden at der derigennem kan siges at opstaa for stor Risiko.

Det ærede Medlem ved jo meget vel, at efterhaanden bliver det i mange Tilfælde saaledes, at Købstadkommuner af byplanmæssige Grunde køber Arealer, maaske i Byens Periferi, for at kunne beherske den fremtidige Udvikling ogsaa med Henblik paa privates Grundspekulation, og derefter sker der Udparcellering. Efter de nugældende Regler maa disse Kommuner i hvert enkelt Tilfælde ind til Indenrigsministeriet for at faa Ministeriets Billigelse, skønt det i Almindelighed er Selvfølgeligheder, det drejer sig om, og Formaalet med denne Bestemmelse her — jeg erkender, at den vel kan ændres, saa den bliver endnu bedre egnet for Opgaven — var da, at man kunde undgaa disse selvfølgelige Skrivelser, spare det Papir, som nu til ingen Nytte vandrer frem og tilbage mellem Indenrigsministeriet og Kommunerne.

Det ærede Medlem Hr. Krag kom dernæst ind paa Spørgsmaalet om Indlemmelsesproblemet i Odense. Det ærede Medlem var misfornøjet med nogle Udtalelser, jeg var fremkommet med under Sagens Behandling i Fjor, da det ærede Medlem ikke kunde være til Stede, og det ærede Medlem spurgte, hvad jeg havde ment med, at han havde afbrudt den hidtidige Linie.

Hvis man opfatter dette Udtryk paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde, nemlig som en Udtalelse om, at det ærede Medlem *ikke havde været berettiget til* at træffe sin Afgørelse, har det ærede Medlem for saa vidt Ret til at være misfornøjet, men det var selvfølgelig ikke min Hensigt at sige dette. Naar jeg sagde, Linien var afbrudt, staaer det i Forbindelse med, at den Kommission, der af det ærede Medlems Forgænger var nedsat vedrørende denne Sag, ikke var nedsat som en Undersøgelses-

kommission, hvad det ærede Medlem jo godt ved, men som en egentlig Indlemmelseskommission. Selvfølgelig er Indenrigsministeren ikke derefter pligtig til at foretage Indlemmelsen; men paa det Tidspunkt, da Kommissionen nedsattes, har det jo været den paagældende Ministers Opfattelse efter den Afstemning, der havde fundet Sted, og under Hensyn til de foreliggende Forhold, at Indlemmelse var ønskelig, og at de økonomiske Forhold derfor burde udredes.

Det er derfor, jeg har ment mig berettiget til at sige, at den Linie, der var i denne Sag, inden det ærede Medlem blev Minister, blev afbrudt af det ærede Medlem, ikke paa en Maade, som han ikke var berettiget til efter Lovgivningen, men en anden Linie blev altsaa derefter fulgt.

Det ærede Medlem sagde saa til mig — jeg synes helt truende —, at det var noget ganske uhørt, at jeg havde omstødt en administrativ Handling af en Forgænger uden nogen som helst Grund, og at det, der var sket derovre, var noget, jeg havde gjort af egen Drift.

Dette maa jeg benægte. Det, der foreligger i denne Sag, er — hvis vi endelig skal drøfte det under dette Lovforslags Behandling —, at der skete en Henvendelse til mig fra St. Hans Landsogn, i Henhold til hvilken man ønskede Indlemmelsen, og derefter fandt der en ny Afstemning Sted derovre, en Afstemning, som jeg for min Del ogsaa mente var nødvendig af Hensyn til, at der, siden den forrige Afstemning havde fundet Sted, var sket Ændringer i Indlemmelsesloven.

Denne Afstemning gav et saadant Resultat, at jeg i Henhold til Indlemmelseslovens Bestemmelser var fuldt berettiget til at tilstræbe en Indlemmelse derovre og at nedsætte en Kommission til Klarlæggelse af de økonomiske Forhold, som knytter sig dertil. Jeg maa tillige hævde, at ikke blot de formelle Betingelser derfor er til Stede, men ogsaa de rent materielle Betingelser er efter min Opfattelse til Stede, den erhvervsmæssige Forbindelse mellem Byen og Landdistriktet, og der er i det hele taget en saadan Tilknytning mellem de to Kommuner, at en Indlemmelse er berettiget.

Jeg skal i øvrigt i denne Forbindelse sige, at alle de Oplysninger, som det Udvalg, der bliver nedsat, maatte ønske, selvfølgelig som sædvanlig vil blive fremsendt fra Ministeriet.

Maa jeg dernæst knytte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Udtalelser. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at naar man skulde gaa